

rétegződésű jogásztársadalom részéről osztatlan tisztelet jár ki a jubiléus egyesületnek.

A diszgyűlésen az emlékbeszédet a 25 év előtti jubileum szónoka, dr. Illés József tartotta, a magyar jognak — és vele a Magyar Jogászegyletnek his-tórikusa. Az emlékbeszéd szólt a multról és szólt a jövőnek. Igen élesen szembehelyezkedett nem is a codifikációs munkával, mint a kodifikációs törekvésekkel. Érvelésének ereje nem az egyénien éles meglátás, hanem a széles körökben élő felfogás autoritativ kinyilatkoztatása — ami néhány nap előtt Juhász Andornak, a Kuria nagytekintélyű elnökének jogászegyleti felszólalásában is erőteljesen kifejezésre jutott. Illés Józsefet nem a jogtörténésznek a mult-hoz való subjective természetszerűen jelentkező ragaszkodása vezette — ő részese volt a codificációs miniszteri munkálatoknak épugy, mint a parlamenti tárgyalásoknak. Juhász Andor és Illés József felszólalását nemcsak auteritativ súlyuk miatt kell fontolóra venni — mögöttük is ott van a hasonló gondolkodásnak longus ordója. Illés József egyébként igen szerencsésen reámutatott arra, hogy a codificációs munkálatok teljesítése nem volt meddő munka — csak át kell lapozni bíróságaink gyakorlatát és akkor sűrűn megtaláljuk a codificatio üdvös hatásait, csakugy, mintahogy jogirodalmunkat is megelevenítette a maga tápláló erejével a törvénykönyv előkészítése. A codificatio eddigi munkája sem volt céltalan energia pazarlás, még ha a törvény megalkotásával nem is jutna el culminatiójáig. Talán lehet formailag önellentmondást beleolvasni Illés felszólalásába, hogy minek a codificációs munka folytatását kivánni, ha a törvényalkotás utolsó állomásáig nem akar eljutni. A jog feletti magasabb eszmények jegyében, ez az önellentmondás mély bölcseséggé oldódik fel.

B. S.

*

Előadás a védjegyes áruk és márkacikkek hatályosabb védelméről. A budapesti Kereskedelmi Kamara mellett működő választottbíró-ság az elmúlt hetekben a márkacikkek előirt árának be nem tartását tisztességtelen versenynek minősítette. Ez az ítélet (39.820/1929.) nagy gazdasági horderejénél fogva élenken foglalkoztatta a szakköröket és bár épp az érdekelt szakkörökben az ítélet egyhangu helyesléssel találkozott, minthogy a hazai bíróságnak első ízben volt alkalma a kérdéssel foglalkozni és a kérdés a versenyjog egyik legnehezebb kérdéseihöz tartozik, az *Iparjogvédelmi Egyesület* szükségesnek tartotta az ítéletet a jogászi és gazdasági szakkörök előtt hővebben ismertetni. Az Iparjogvédelmi Egyesület tehát felkérte dr. Szenté Lajos ügyvédet, hogy fenti címen

tartson előadást. *Dr. Baumgarten Nándor* elnök röviden exponálván a kérdés fontosságát, *dr. Szente Lajos* előadó rámutatott arra, hogy a nagy gazdasági átalakulás folytán, amely a mult évszázad utolsó évtizede óta végbement, a védjegy-törvény és novellái nem bizonyultak eléggé hatályosaknak a védjegyes árukkal szemben üzött különféle visszaélésekkel szemben, amennyiben a védjegy-törvények egyáltalában nem nyújtottak oltalmat oly esetekre, amidőn az utánzás nem magán az árun követtetik el, vagy amidőn az áru állagának megváltoztatásával különféle formákban történnék visszaélések. Ezzel szemben előadó kimutatta, hogy a versenytörvény (1923. V. t.-c.) rugalmas Generalklauzulájával (I. §.) és egyéb speciális rendelkezéseivel az előadó által felsorolt számos gyakorlati esetben teljesen hatályosnak bizonyult. Előadó azután áttért a márkacikkek hatályosabb oltalmára, márkacikkek alatt értvén oly védjegyes vagy nem védjegyes árukat, amelyeket az árut előállító mindig ugyanolyan formában, nagyságban, minőségben és árban hoz forgalomba. A versenytörvények, főleg a német, francia és az osztrák joggyakorlat e kérdésekben messzemenő oltalomban részesítik a márkacikkgyárost, amennyiben a gyáros által alkalmazott kontrolljegyeknek eltávolítását már önmagában véve tisztességtelen versenynek minősítik, mert ezzel az illető megakadályozza a gyárost kontrollrendszerének gyakorlásában; de különösen tisztességtelen versenynek minősítik a márkacikk előírt árának be nem tartását is. A vitában felszólaltak *dr. Balás P. Elemér* miniszteri tanácsos, *dr. Szobonya Béla* táblabíró, *dr. Beck Salamon* és *dr. Malonyai Emil* ügyvédek.

*

Országos Ügyvédotthon Egyesület. Az egyesület főcélja, hogy az elaggott szegény ügyvédek és ügyvédözvegyek részére Otthont létesítsen és tartson fenn, hol az illetők az ügyvédi karhoz méltó ellátást nyerjenek. Az elhelyezés oly módon történik, hogy lesznek *rendes* helyek, amelyeket az egyesület maga tart fenn és *alapítványi helyek*, melyeknek fenntartásáról az állam, törvényhatóság, valamely jogi vagy természetes személy gondoskodik. Az Ügyvéd Otthon előreláthatólag *1930 május havában megkezdí működését.* Az egyesület másrésztől számos korszerű jóléti intézményt is óhajtt megvalósítani. Így elsősorban az ügyvédi kar tagjainak szanatóriumi ellátását, üdülötelepek létesítését, gyógyfürdők, üdülöhelyek és szállodák kedvezményes igénybevételét, temetkezési segélycsoport fenntartását. A Temetkezési Segélycsoport már egy év óta életbe lépett és valóban jelentékeny eredményt mutathat fel. A csoport kötelékébe tartozó kar-társ elhunytá esetén özvegye 48 órán belül ezidőszertint 2100 pengő segélyt kap a segélycsoporttól, a segély összege a tagok